

177

102

6

THESES JURIS NAT. & GENT.
ORDINARIÆ
DE
CONDITIONE & DIE,

Auspice Numine

P R A E S I D E

HENRICO COCCEJO.

J. U. D. Jur. Nat. & Gent.

Prof. Ordin.

RESPONDENTE

ANDREA STEPHANI,

Juliacensi,

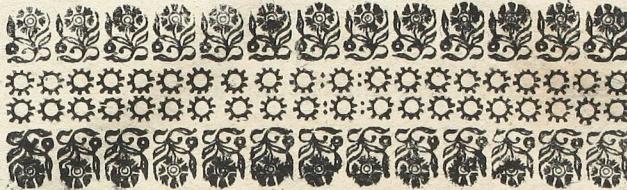
Discutiendæ

Die 7. Novembr. 1674.

HEIDELBERGÆ,

Depuo recusa 1715

I.

Illud quod à natura homini in res suas Jus concessum est, esse facultatem legitimam de istis rebus disponendi, qua continetur quoque istius Juris in alium translatio, cui adeo Jus inde nascitur, suo loco ostendimus; nimirum; *uti quisque legasit* (i. e. legem statuerit: *Ulp. tit. 24. pr. vs. p. ob. n. Nov. 22. c. 2. pr.*) *rei suæ ita Jus est.* idque non tantum Lege XII. Tabb. L. 120. de V. S. d. N. 22. c. 2. *Ulp. tit. 11. §. 13. Cic. ad Heren. sed & Jure Nat. §. 40. de R. D. L. 20. §. 1. de pact. dotal. &c.* Hactenus igitur Jus est, quatenus vult is, qui disponit; hujus enim voluntas lex est. Ut dicitur *d. Nov. 22. c. 2. pr.*

II.

Sæpius autem ita disponunt, non ut omne statim Jus seu plena disponendi facultas (quæ dominium dicitur, & non nisi traditione ac possessione secuta transit) sed petendi tantum ac agenditacul-

* (4.) *

cultas, quæ obligatio dicitur, & ab altera parte ne-
cessitatem solvendi infert, transeat.

III.

Verum aliquando ne hoc quidem Jus statim
translatum volunt, sed conferunt vel in eventum
casum ve incertum, & conditio dicitur, v. gr. *Dabo,*
si frater successerit, vel in tempus aut *dierum certum*, ut
proximis Calendis.

IV.

Conditio ergo est, quoties negotium suspen-
ditur a casu: casus autem est, qui contingere potest
vel non contingere, adeoque de eo incertum est
an continget. *L. 36. f. L. 39. de R. C.*

V.

Cum igitur eadem incertitudo in die quo-
que adjecto esse possit, v. gr. *dabo, cum 25. annorum*
fueris, sequitur necessario, id pro conditione, non
vero pro die habendum, per §. 4. Secus si de
die tantum incertum sit, quando sit exti-
turus, v. gr. *cum moriere* id enim non est casus,
quia necessario contingit, nec ei convenit defini-
tio conditionis in d. §. 4. nisi immixta simul sit incer-
titudo, an sit extiturus, ut in casu *L. 1. §. 2. de condit.*
& demonstr.

VI.

Ante existentem ergo conditionem vel di-
em nondum est obligatio, sed illis demum existen-
ti-

tibus incipit per §. 3. est tamen Jus aliquod, cuius vigore standum dispositioni; qua placuit solvi die vel conditione existente, & harum proinde existentia expectanda, illa enim dispositio utique jus facit per §. 1.

VII.

Quod autem nec ante diem (de conditione enim contiat) si obligatio, hæc latè hac vice pro modo paginæ sufficiat ratio, obligatio enim sua natura continet necessitatem solvendi, per §. 2. *supr. & pr. J. de Oblig.* hæc autem ante diem nulla est, per §. 3. ergo nec obligatio, illa autem obligatio quæ ante diem nata, sed ex qua nondum peti posse dicitur in rei natura est non-ens, & meritis vocis sonus: nulla enim est obligatio sine necessitate solvendi; talis si quidem ejus est definitio in *d. pr.* & natura vocis, per §. 2. quæ necessitas ante diem nulla est: nec aetius modo secundus qui dici solet, sed omnis plane facultas petendi ante diem tollitur; quæ est ipsa re vera obligatio per *d. §. 2.* Quinimo multo minus partes ante diem obligari volunt quam ante conditionem: qui enim alium a praesenti diem addit, expresse diem à die separat, eum in finem ne praesenti die debeatur. *L. 41. §. 1. de V.O.*

VIII.

Hinc ergò concluditur (a) non tantum si ante conditionem, sed & si ante diem quis solvat, esse conditionem indebiti, quia & hic obligatio non est, sed indebitum §. 7. quod ergò aliud in die

LL.

LL. statuunt. L. 10. L. 16. L. 17. L. 18. de condit. indeb.
mere civile est.

IX.

(β) Non tantum conditione, sed & die existente simul cedere ac venire diem, quia tota obligatio tunc demum incipit per §. 6. & hæc ergo legum differentia Juxta L. 213. pr. de V.S. mere civilis est.

X.

(γ) Id tamen non obstat, quo minus non tantum debitum, sed & Legatum ad heredem transeat, si Legatarius non modo ante diem, sed & si ante conditionem, adeoque ante diem legati cedentem moriatur: et si enim nondum sit debitum sive legatum, sufficit tamen jus illud, de quo §. 6. dum enim hoc saltem ad heredem transit hujus vigore existente postea die vel conditione debitum peti posset. Unde (δ) non magis opus est retrotrahi conditionem quam diem: quia vi hujus juris in §. 6. omnia interim salva sunt (ε) frustra retrotrahi conditionem in contractibus, ibique tempus contractus inspici, non autem in legis, quia utrobique sine retroactione vigore §. 6. initium negotii inspicitur; quæ proinde omnes, & hinc enatæ aliæ operosæ differentiæ (conf. L. 18. de R. f. L. 78. de V.O. L. 27. qui qd quib. L. 10. §. 15. que in fraud. cred. L. 21. §. 4. de pact. L. 138. L. 144. L. 193. de R. f. L. 3. L. 4. L. 5. §. 2.

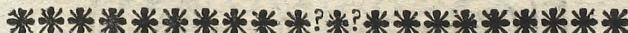
quand.

* (7.) *
quānd. dies legat. &c.) sunt mere civiles; & natū-
rali vero ratione idem & simplex jus est per
§. 3.

XI.

Sed & conditio impossibilis non minus vi-
tiat testamento relictā quam contractus: quia-
nec statim jus esse potest; cum deficiat voluntas
disponentis, (qui suspensum voluit) adeoque &
jus per §. 1. nec existente conditione, quippe
quæ existere non potest. Idemque est si conditio
sit turpis, & quæ jure existere non potest.

Cætera in sequentibus.

I.

COROLLARIA.

Quoties legatum, toties quoque le-
gati æstimatio non debetur, i-
demque in fideicommisso.

II. Omnia

II.

Omnia negotia in arbitrium alterius conferri possunt ; in ipsius quoque rei legatum potest, non potest Contractus.

TANTUM!

152960

AB 152960

ULB Halle

003 614 956

3

5b.

VO1P

VO17

THESE
CON
HEN
f. u
AND

*

*

T.
DIE,
JO,
NI,

*